

meget snart maatte komme til at forhøre Bederlaget for Guldmægtingene udover de 400 Rd. Der har allerede i de senere Aar ligget et Tryk paa Udvalget, for at det skulde gaa videre og indrømme Mere, men Udvalget har hidtil modtaget, og jeg haaber, at det naar der ikke kommer anden Foranledning til som denne eller andre, ogsaa fremdeles vil stræbe at holde Lønnen nede paa de 400 Rd.; men dersom man vil gaa ind paa Forslag som det under Nr. 13 a — og jeg tilstaar, at det forekommer mig som om det Samme til dels ogsaa vil gjælde om Forslaget under Nr. 13 b — er det klart for mig, at man vil komme til at give yderligere Kontorholdsvederlag. Hvilken Betydning dette imidlertid vil have, vil man let indse, idet det nemlig, naar der skal gives et Par Hundrede Rigsdaler mere til en Guldmægting, naar samtlige Embeder ere gaade over til at lønnes med faste Lønninger, vil blive en Udgift af c. 40,000 Rd. om Aaret. Jeg tror ikke, det vil være rigtig af det ærede Thing at vedtage et Forslag, som kan føre dertil, idet der jo, som den ærede sidste Taler oplyste, er overladt til Kreditorerne, om de overhovedet ville lade Stiftesforvalteren forestaa disse Forretninger, eller de selv ville overtage dem. For saa vidt Kreditorerne selv ønske at udføre disse Forretninger, vil der ikke blive Tale om Anvendelse af den omhandlede Bestemmelse, men for saa vidt Kreditorerne forlange af vedkommende Embedsmand, at han skal besørge disse Forretninger, forekommer det mig, at det ogsaa af den Grund, jeg har nævnt — foruden maasse af andre Grunde — vilde være meget betænkeligt at betage ham Retten til at lade slige Forretninger udføre ved sin Guldmægting. Der er maasse Mænd, som taler imod Forslaget under Nr. 13 b, men jeg er dog entydig med den ærede sidste Taler i, at det, naar man overhovedet forlanger, at Stiftesforvalteren skal besørge disse Forretninger, er noget besynderligt at sige, at han, som altsaa, mener jeg, maa have Ansvar for Udførelsen af disse Forretninger, ikke selv skal kunne betro Inkassatorerne, til hvem han vil, hvormod han af Kreditorerne skal lade sig udnævne en Inkassator, for hvem han da

altsaa heller ikke vilde kunne staa til Ansvar. Nægtet der saaledes er Mænd, som taler imod Forslaget under Nr. 13 b, men jeg beifor, det dog vil være rigtigst ogsaa at forcaste dette Forslag. Det er en Selvfølge, at jeg ikke mener, at man paa nogen Maade skal tilfidsætte Hensynet til Kreditorernes Dars, men da det hele Sprogemaal kun bliver praktisk, naar Kreditorerne selv bestemme, at Stiftesforvalteren skal overtage Forretningernes Udførelse, finder jeg paa den anden Side, at Hensynet til Statskassen er saa vigtigt, at man ikke her bør vedtage Noget, som vilde kunne føre til en ganske betydelig Forøget Udgift for den.

Sager: Jeg kan i den omhandlede Henseende ganske slutte mig til det, som de to ærede foregaaende Talere have anført, men jeg maa dog tilføje nogle Bemærkninger med Hensyn til det, som blev anført af det ærede Medlem for Wro (Steenstrup). Usikkerheden er ingenlunde og kan ikke blive saa stor, som han har skildret den. Der er nemlig tre forskellige Inkassationer, som kunne finde Sted i et saadant Bg. Hovedinkassationen er meget ofte Inkassationen ved Auktionerne; men i saa Henseende kan der i Reglen aldrig finde nogen Usikkerhed Sted, thi den, hvem denne Inkassation overdrages, maa svare til det hele Auktionsbeløb, og dersom der er nogen Tvivl om Vedkommendes Bederhæftighed, vil der blive forlangt Kaution. Inkassator er ved Auktionsbestemmelserne bunden til ikke at give længere Kredit end 6 Uger, og efter disse 6 Ugers Forløb maa han i Løbet af de næste 14 Dage indbetale hele Auktionsbeløbet. I mange Tilfælde har han ikke saadant, hvad han skulde have af dem, der have kjøbt ved Auktionen, men han maa alligevel indbetale. Den anden Inkassation er den, der kan finde Sted ved Salg af faste Eiendomme. Deilige Indbetalinger skulle ske direkte til Stiftesforvalteren, og der er ikke for ham nogenjohelst Berettigelse til at gjøre sig selv eller nogen Anden en Indtægt i denne Henseende; saaledes finder det i det Mindste Sted omkring i Landjurisdiktionerne. Den tredje Slags Inkassation, der som oftest ved Opbudskøber er meget ubetydelig,